

“PHẢI XÉT MÌNH & GIỮ MÌNH ĐỐI VỚI SỰ CẢM DỖ”

(Gia. 1:13-14)

“Chính mỗi Cơ Đốc Nhân chúng ta phải có trách nhiệm về sự tự nhận thức của mình đối với sự cảm dỗ sao cho họp Kinh Thánh, đồng thời cũng phải có trách nhiệm về hành vi của mình đối với sự cảm dỗ theo đúng ý chỉ của Đức Chúa Trời.”

09

*“Ai ăn bánh hoặc uống chén của Chúa cách không xứng đáng,
thì sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa.”*

(1Cô. 11:27; Sv. 1Cô. 11:23-32)

“PHẢI XÉT MÌNH & GIỮ MÌNH ĐỐI VỚI SỰ CẢM DỖ”

(Gia. 1:13-14)

DẪN NHẬP

¹³ *Chớ có ai đương bị cảm dỗ mà nói rằng:*

Ấy là Đức Chúa Trời cảm dỗ tôi;

vì Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào cảm dỗ được,

và chính Ngài cũng không cảm dỗ ai.

¹⁴ *Nhưng mỗi người bị cảm dỗ khi mắc tư dục xui giục mình.”*

(Gia. 1:13-14)

I. PHẢI CÓ TRÁCH NHIỆM VỀ SỰ TỰ NHẬN THỨC CỦA MÌNH ĐỐI VỚI SỰ CẢM DỖ (Gia. 1:13)

“Chớ có ai đương bị cảm dỗ mà nói rằng: Ấy là Đức Chúa Trời cảm dỗ tôi; vì Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào cảm dỗ được, và chính Ngài cũng không cảm dỗ ai.” (Gia 1:13)

1. Tác Dụng:

☛ Giúp hình thành đức trung tín (đời sống bền lòng): Gr. ὑπομονή [hupomone]; đồng nghĩa với Gr. μακροθυμία [makrothumia] - “trung tín” (Gal. 5:22)!

² *Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, ³ vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn nhục. ⁴ Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào.”* (Gia. 1:2-4)

2. Hậu Quả:

☛ Khiến dẫn đến sự chết!

“Đoạn, lòng tư dục cuu mang, sanh ra tội ác; tội ác đã trọn, sanh ra sự chết.” (Gia. 1:15)

3. Liệu Pháp:

☛ Được điều trị duy nhất bằng chính lời Đức Chúa Trời!

“¹⁶ Hỡi anh em yêu dấu, chớ tự dối mình: ¹⁷ Mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng mà xuống, trong Ngài chẳng có một sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào. ¹⁸ Ấy chính Ngài theo ý muốn mình, đã dùng lời chân thật sanh chúng ta, hầu cho chúng ta được nên như trái đầu mùa của những vật Ngài dựng nên.” (Gia. 1:16-18)

“Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đường cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được.” (1Cô.10:13)

“Các người đã được trong sạch, vì lời Ta đã bảo cho.” (Gi. 15:3)

4. Khởi Điểm:

☛ Bắt đầu từ lòng ham muốn!

“Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình.” (Gia. 1:13; Sv. Gia. 4:1-3)

II. PHẢI CÓ TRÁCH NHIỆM VỀ HÀNH VI CỦA MÌNH ĐỐI VỚI SỰ CÁM DỖ (Gia 1:14)

“Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình.” (Gia 1:14)

1. Không Được Tránh Né.

☛ Đừng đổ cho Đức Chúa Trời dẫu chỉ là gián tiếp!

“Chớ có ai đương bị cám dỗ mà nói rằng: Ấy là Đức Chúa Trời cám dỗ tôi...” (Gia. 1:13a; Sv. Êph. 4:27)

- *“Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi trái cây đó và tôi đã ăn rồi.”* (Sáng. 3:12)
- *“Người nữ thưa rằng: Con rắn dỗ dành tôi và tôi đã ăn rồi.”* (Sáng. 3:13b)
- *“Mỗi người phải thử xét việc làm của mình, thì sự khoe mình*

chỉ tại mình thôi, chớ chẳng phải tại kẻ khác.” (Gal. 6:4; Gr. κολλημα [kauchema], “tự mãn”)

2. Phải Thấy Đúng Vấn Đề.

☛ Đức Chúa Trời hoàn toàn vô can đối với điều ác và sự căm dỗ!
“Vì Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào căm dỗ được, và chính Ngài cũng không căm dỗ ai.” (Gia. 1:13b)

- “Đức Chúa Trời chẳng bị sự ác nào căm dỗ được”: Gr. ἀπειροστος [apeirastos], xuất xứ từ Gr. πειρώ [peirao], “kiểm nghiệm, chứng nghiệm” ☛ “không thể kiểm nghiệm hay chứng nghiệm được”.
- “và chính Ngài cũng không căm dỗ ai”: Gr. πειρίζω [peirazo] ☛ “thu hút vào tội lỗi, làm cho rời xa Đức Chúa Trời”.

3. Phải Chịu Trách Nhiệm.

☛ Chính Cơ Đốc Nhân chúng ta phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về hành vi của mình đối với mọi sự căm dỗ!
“Nhưng mỗi người bị căm dỗ khi mắc tư dục xui giục mình.” (Gia. 1:14)

- “mắc (...) xui giục”: Gr. ἐξέλκω [exelko] ☛ “bị lôi kéo theo một sự gì đấy, bởi một sự gì đấy”
- “tư dục”: Gr. ἐπιθυμία [epithumia] ☛ “sự mong muốn của chính bản thân mình trên một lĩnh vực, phạm vi nào đấy”

KẾT LUẬN

“¹ Những điều chiến đấu tranh cạnh trong anh em bởi đâu mà đến? Há chẳng phải từ tình dục anh em vẫn hay tranh chiến trong quan thể mình sao? ² Anh em tham muốn mà chẳng được chi; anh em giết người và ghen ghét mà chẳng được việc gì hết; anh em có sự tranh cạnh và chiến đấu; anh em chẳng được chi, vì không cầu xin. ³ Anh em cầu xin mà không nhận lãnh được, vì cầu xin trái lẽ, để dùng trong tư dục mình.” (Gia. 4:1-3)